

ESPAI D'OPINIONS

Nº13

Antoni Canyelles Capellà

Polítòleg

DIETA POLÍTICA

Des de fa unes setmanes al web de la Fundació Gadeso hi trobem una nova secció de receptes de cuina. En un principi me pareixia una broma. Me demanava que té a veure un plat de trempó amb el projecte de reforma de la Platja de Palma. Però després he canviat d'opinió i me pareix una molt bona idea, i us diré perquè: estic convençut que la cuina ajuda a desembafar-nos un poc de tantes enquestes, baròmetres, estudis, articles i tota una massa d'informació sobre la realitat política, econòmica i social de les nostres illes que a vegades es fa molt difícil de digerir, degut a la pressió a la que estem sotmesos avui en dia dins la *societat de la sobreinformació*.

Jo som un aficionat a la cuina, però mentre invent el plat impossible que me durà a la fama com a cuiner, vull proposar-vos una dieta. És una dieta un poc especial però que crec molt necessària en els temps que corren. El que propòs és una **dieta política**. La vaig inventar fa unes setmanes i ja l'he experimentada. Us puc assegurar que funciona i els seus beneficis ja els estic notant.

A qui pugui interessar, la dieta política consisteix en:

- Mirar 3 diaris per setmana d'àmbit local, si pot ser de diferent línia editorial. Afegir un diari de tirada nacional i, si es vol, algun d'internacional (aquest jo acostum a consumir-los en cap de setmana, però és qüestió de gusts).
- Mirar dos informatius locals a la setmana i un de nacional. Es pot afegir també un d'internacional si es vol. Si saps àrab, és un bon moment per mirar el canal Al Jazeera.
- Seguir un *tutti frutti* o conjunt de blocs i pàgines web del teu interès en ràfegues que no superin els 20 minuts tres o quatre dies per setmana.

Les conclusions a les que he arribat després de seguir aquesta dieta política són que tot i no llegir diari a diari i no seguir minut a minut el torrent d'informació i notícies a les que estam sotmesos avui gràcies a internet, **no et perds res!** No passa res! Em consider informat i puc formar les meves pròpies opinions envers un determinat tema d'interès col·lectiu.

Ara estic treballant, a més del plat impossible, en una versió d'aquesta dieta, molt més dura i purificadora que seria molt recomanable per a la classe política. L'he titulada (sense ànim d'ofendre a ningú, si algú es veu molest que m'ho digui i ho modificaré) "**Ramadà polític**".

Consisteix en no mirar cap diari, no escoltar cap radio ni mirar internet durant tota una setmana. Això implica que el polític només es podrà informar seguint la caducada fórmula de boca-orella; ja sigui a una plaça, un bar o un mercat. El polític o política pot estar segur que aquesta miraculosa dieta millorarà el seu estat d'ànim i l'obligarà aferrar més l'orella al carrer.

Només una setmana, però pot significar una vertadera penitència per a molts polítics.

El polític o política que es decanti amb coratge per seguir la dieta del ramadà polític estic convençut que descobrirà també que no li passa res, que el món no s'acaba i que fins i tot ha pogut dedicar més temps a d'altres coses com per exemple dissenyar millors polítiques.